EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 23.10.2013
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta vakioidun arvonlisäveroilmoituksen osalta

{SWD(2013) 426 final}
{SWD(2013) 427 final}
{SWD(2013) 428 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Alv-järjestelmä edellyttää, että yritykset täyttävät määräaikaiset arvonlisäveroilmoitukset, joissa annetaan arvonlisäverojen maksamiseen ja valvontaan tarvittavat tiedot. Tämä voi olla erityisen monimutkaista, kun arvonlisäveroilmoitukset annetaan eri jäsenvaltioissa. Monimutkaisuuteen on useita syitä: erilaisten tietojen antaminen, tiedoissa käytettyjen määritelmien epäyhdenmukaisuus, hyvien yhteisten ohjeiden puute, erilaisten sääntöjen ja tietojen soveltaminen tietojen toimittamiseen ja korjaamiseen sekä tarve käyttää kansallista kieltä. Kaikki nämä tekijät lisäävät yritysten rasituksia, vähentävät alv-ilmoitusten oikeellisuutta ja ajantasaisuutta ja rajoittavat rajatylittävää kauppaa.

Näiden ongelmien ratkaisemiseksi komissio pyysi sidosryhmiä esittämään näkemyksensä vakioidusta alv-ilmoituksesta kuulemismenettelyssä, jossa käsiteltiin alv:n tulevaisuudesta laadittua vihreää kirjaa[1]. Sidosryhmiltä saamiensa myönteisten vastausten perusteella komissio lupautui alv:n tulevaisuutta käsittelevässä tiedonannossaan[2] antamaan ehdotuksen vakioidusta alv-ilmoituksesta ennen vuoden 2013 loppua.

Tämä ehdotus tukee komission muita aloitteita. Toimintaohjelmassa, jonka tavoitteena on keventää hallinnollisia rasituksia EU:ssa, komissiota avustaa korkean tason työryhmä, joka neuvoo sitä näissä asioissa lokakuuhun 2014 saakka. Toimintaohjelman painopiste on pk- ja mikroyrityksissä sekä siinä, miten jäsenvaltioiden julkishallintoja voidaan tehostaa ja miten ne saadaan ottamaan sidosryhmät paremmin huomioon EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa. Vakioitu alv-ilmoitus sopii hyvin näihin rasitusten vähentämiseen liittyviin pyrkimyksiin.

Komission yhtenä keskeisenä tavoitteena on vähentää pk-yrityksiä rasittavaa byrokratiaa eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen (”Small Business Act”) ”pienet ensin” -periaatteen mukaisesti. Hiljattain julkaistussa komission tiedonannossa ”Järkevä sääntely – Pienten ja keskisuurten yritysten tarpeet” todetaan pk-yrityksille tehdyn verkkokyselyn perusteella, että alv-direktiivi[3] kuuluu EU-lainsäädännön raskaimpiin aloihin. Erityisesti alv-ilmoitusten katsotaan haittaavan EU:n kauppaa niissä esiintyvien erojen vuoksi. Tällä ehdotuksella, joka mainitaan järkevää sääntelyä käsittelevässä tiedonannossa[4], pyritään vähentämään kaikkiin yrityksiin ja erityisesti pk-yrityksiin kohdistuvia rasituksia.

Yritykset valittavat yhä enemmän siitä, että niiden on vaikea noudattaa alv-sääntöjä harjoittaessaan liiketoimintaa EU:ssa. Tämä pätee erityisesti verkkokauppaan ja tavaroiden luovutukseen sisämarkkinoilla, kun asiakas on yksityishenkilö ja tavaran luovuttajan on rekisteröidyttävä asiakkaan jäsenvaltiossa sekä ilmoitettava ja maksettava alv kyseisessä jäsenvaltiossa. Nämä velvoitteet voivat luoda esteitä rajatylittävälle kaupalle, mutta vakioitu alv-ilmoitus antaa mahdollisuuden vähentää näitä esteitä. Sen vuoksi toisessa sisämarkkinoiden toimenpidepaketissa[5] kannatetaan vakioidun alv-ilmoituksen käyttöä.

Kasvua edistävä julkisen talouden vakauttaminen on yksi vuotuisen kasvuselvityksen 2012 viidestä painopistealasta. Koska alv:n osuus kansallisista verotuloista on noin 21 prosenttia ja koska alv-tuloista 12 prosenttia jää kantamatta, tarvitaan tehokkaampaa alv-järjestelmää, joka on suojattu petoksilta. Jäsenvaltioiden välinen ajantasaisten tietojen vaihto on keskeinen

---

1 KOM(2010) 695 lopullinen.
2 KOM(2011) 851 lopullinen.
3 Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).
4 COM(2013) 122 lopullinen.
5 COM(2012) 573 lopullinen.

keino, jolla voidaan vähentää petoksia ja parantaa sääntöjen noudattamista. Vakioitu alv-ilmoitus voi olla tässä avuksi.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Intressitahojen kuuleminen

Vakioitua alv-ilmoitusta on käsitelty useissa kuulemismenettelyissä, kuten alv:n tulevaisuudesta laaditussa vihreässä kirjassa, jonka tulokset ovat saatavissa seuraavasta osoitteesta:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm

Yrityksiä ja jäsenvaltioita on kuultu PwC:n tekemässä tutkimuksessa, johon sisältyi lokakuussa 2012 järjestetty Fiscalis-seminaari. Yrityksiä on kuultu myös alv-asiantuntijaryhmän kokouksissa tammikuussa 2012 sekä pk-yritysten kanssa pidetyssä Small Business Act -aloitteen seurantakokouksessa huhtikuussa 2013. Lisäksi jäsenvaltioita on kuultu alv:n tulevaisuutta käsittelevässä työryhmässä tammikuussa 2013.

Alv-asiantuntijaryhmän työn tulokset ovat saatavissa seuraavasta osoitteesta:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

Alv:n tulevaisuutta käsittelevän työryhmän työn tulokset ovat saatavissa seuraavasta osoitteesta:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm

Vaikutustenarviointi

Ehdotuksesta on tehty vaikutustenarviointi.

Tarkemmin arvioiduista vaihtoehdoista parhaana on pidetty vakioitua alv-ilmoitusta, joka olisi pakollinen jäsenvaltioille ja yrityksille ja sisältäisi luettelon vakioiduista tiedoista. Yleensä tarvitaan vain joitakin näistä tiedoista. Tämän vaihtoehdon avulla voidaan keventää yritysten rasituksia maksimaalisesti ja rajoittaa samalla jäsenvaltioille koituvia kustannuksia.

Parhaaksi katsotun vaihtoehdon on arvioitu vähentävän hallinnollisia rasituksia jopa 15 miljardilla eurolla vuodessa.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 113 artiklaan, koska yhdenmukaistaminen on tarpeen sisämarkkinoiden toiminnan varmistamiseksi sekä kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

Toissijaisuusperiaate

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin. Alv-ilmoitusvelvollisuuden vakioiminen voidaan saavuttaa ainoastaan EU:n lainsäädäntöprosessilla muuttamalla alv-direktiiviä, jossa vahvistetaan alv-ilmoitusta koskevat säännöt.

Ehdotuksen soveltamisala rajoittuu siihen, mikä voidaan saavuttaa vain EU:n lainsäädännöllä. Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Alv-direktiiviä on muutettava, jotta alv-ilmoitukset voitaisiin vakioida ja jotta ilmoitusvaatimukset voitaisiin rajoittaa siihen, mikä on tarpeen arvonlisäverojen valvomiseksi ja kantamiseksi. Näin pyritään keventämään yritysten rasituksia ja poistamaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa haittaavat esteet.

Lisäksi vakiolomake tarjoaa jäsenvaltioille paremmat valvontamahdollisuudet, joiden ansiosta on helpompi välttää kilpailun vääristyminen.

Näin ollen ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

Sääntelytavan valinta

Sääntelytavaksi on valittu direktiivi, koska muutettava säädöskin on direktiivi, minkä vuoksi muunlainen säädös ei sopisi tähän tarkoitukseen.

Selittävät asiakirjat

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kansalliset täytäntöönpanosäädökset sekä selittävä asiakirja, jossa esitetään tämän direktiivin osien ja kansallisten täytäntöönpanosäädösten vastaavien osien välinen suhde. Tämä on aiheellista ja oikeasuhteista.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteisiä vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

Vakioidun alv-ilmoituksen perusajatuksena on tarjota kaikille yrityksille mahdollisuus antaa kullekin jäsenvaltiolle vakioidut tiedot yhteisessä ja mieluimmin sähköisessä muodossa. Tämän ansiosta jokainen yritys, joka antaa alv-ilmoituksen yhdessä jäsenvaltiossa, voi helposti täyttää ja antaa alv-ilmoituksen myös toisessa jäsenvaltiossa, koska ilmoituksen tiedot ja antaminen on vakioitu.

Vakioidun alv-ilmoituksen olisi oltava kaikkien yritysten käytettävissä, sillä sen rajoittaminen tiettyihin liiketoiminnan luokkiin kaventaisi sen käyttöalaa, mutkistaisi tilannetta ja keventäisi vähemmän yritysten rasituksia. Jotta jäsenvaltioille koituvia kustannuksia ja monimutkaisuutta voitaisiin vähentää vastaavalla tavalla, EU:n tasolla olisi käytettävä ainoastaan yhtä eli vakioitua alv-ilmoitusta.

Ehdotuksessa käsitellään vakioidun alv-ilmoituksen sisältöä, antamisajankohtaa ja -tapaa ja korjaamista. Ilmoituksen sisällöstä voidaan todeta, että tietojen määrä ja niiden vakioiminen vaikuttavat olennaisesti yrityksille koituvien rasitusten keventämiseen. Ehdotuksen mukaan yritysten olisi täytettävä enintään 26 tietokenttää, ja jäsenvaltiot voisivat vapauttaa yritykset kaikkien muiden paitsi viiden kentän täyttämisestä. Annettavien tietojen olisi oltava yhdenmukaisia kaikissa jäsenvaltioissa, eli yhdessä jäsenvaltiossa ilmoitettavat tiedot olisi määritettävä täsmälleen samalla tavalla kuin muissakin jäsenvaltioissa määritettävät tiedot.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia arvonlisäverojen valvontaa ja hallinnointia varten lisätietoja erityisistä alueista tai alv-lainsäädännössä sallituista erityisjärjestelmistä. Ainoastaan tällaisissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat vaatia yrityksiä täyttämään enemmän kuin 26 vakiokenttää.

Ehdotuksessa asetetaan ilmoitusten antamista koskeva vähimmäisvaatimus. Kaikilla yrityksillä olisi oltava mahdollisuus antaa kuukausittaisia alv-ilmoituksia, jolloin alv olisi

maksettava alv-ilmoituskautta seuraavan kuukauden loppuun mennessä. Lisäksi jäsenvaltiot voisivat keventää rasituksia vieläkin enemmän sallimalla jopa yhden vuoden pituiset alv-ilmoituskaudet ja pidentämällä ilmoituksen jättämiselle ja alv:n maksamiselle asetettua määräaikaa enintään yhdellä lisäkuukaudella. Näin voitaisiin varmistaa, että minkään yrityksen ei tarvitse jättää alv-ilmoituksia useammin eikä tehdä alv-ilmoituksia tai maksaa alv:tä lyhyemmän määräajan kuluessa.

Lisäksi ehdotuksessa kannustetaan toimittamaan ilmoitukset sähköisesti. Yrityksillä olisi oltava oikeus toimittaa vakioitu alv-ilmoitus sähköisesti kaikissa jäsenvaltioissa, myös käyttämällä sähköistä tiedostonsiirtoa, kehittyneitä sähköisiä allekirjoituksia, jotka ovat yhteentoimivia koko EU:ssa, tai muita tekniikoita, joiden turvallisuustaso on yhtä korkea.

Ehdotuksessa annetaan mahdollisuus komiteamenettelyn käyttöön, millä pyritään varmistamaan tiettyjen alv-ilmoitukseen liittyvien teknisten näkökohtien vakioiminen, jota ei voida toteuttaa direktiivillä. Tätä mahdollisuutta voidaan käyttää silloin, kun on kyse alv-ilmoituksen teknisistä yksityiskohdista, yhteisistä määritelmistä ja menettelyistä, yksityiskohtaisesta korjausten käsittelystä sekä yhteisistä sähköisistä alv-ilmoituksen toimitusmenetelmistä.

Alv-direktiivin 178, 185, 211, 271 ja 318 artikla

Alv-direktiivin kohdissa, joissa on käytetty ilmaisua ”arvonlisäveroilmoitus”, kyseinen ilmaisu korvataan sekaannusten välttämiseksi ilmaisulla ”vakioitu arvonlisäveroilmoitus”, koska XI osaston 5 luku jaetaan ehdotuksessa kahteen jaksoon ”Vakioitu arvonlisäveroilmoitus” ja ”Muut ilmoitukset ja tiedot”. Tämä muutos koskee 178, 185, 211, 271 ja 318 artiklaa.

Alv-direktiivin 357 artiklan 5 kohdassa ja 358 artiklan 4 kohdassa esiintyvä ”arvonlisäveroilmoituksen” määritelmä, jota sovelletaan 1. tammikuuta 2015 alkaen, sisältyy sellaista erityisjärjestelmää käsittelevään lukuun, joka koskee ainoastaan sijoittautumattomien verovelvollisten muille kuin verovelvollisille henkilöille suorittamia televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja sekä sähköisiä palveluja. Sen vuoksi tämä määritelmä voidaan jättää ennalleen.

Alv-direktiivin 206 ja 252 artikla

Nykyisen 206 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat asettaa alv:n maksamiselle eri määräajan kuin alv-ilmoituksen antamiselle sekä vaatia ennakkomaksuja. Tällainen säännös, joka antaa mahdollisuuden käyttää erilaisia maksuaikoja, poistaisi ehdotetun vakioidun alv-ilmoituksen edut osittain. Sen vuoksi 206 artiklaan jätetään yleinen sääntö, jonka mukaan alv on maksettava vakioidun alv-ilmoituksen antamisen yhteydessä, mutta siitä poistetaan jäsenvaltioiden mahdollisuus valita toinen maksupäivä.

Vakioitu alv-ilmoitus on 252 artiklan mukaan annettava vakioitua alv-ilmoituskautta seuraavan kuukauden loppuun mennessä. Jotta yritysten maksuajat eivät lyhenisi joissakin tapauksissa, jäsenvaltioiden sallitaan pidentää vakioidun alv-ilmoituksen määräaikaa yhdellä lisäkuukaudella. Näin ollen alv-ilmoitus on annettava ja alv maksettava vähintään yhden kuukauden ja enintään kahden kuukauden kuluttua alv-ilmoituskauden päättymisestä.

Vakioitu alv-ilmoituskausi vahvistetaan 252 artiklassa yhdeksi kuukaudeksi. Jotta yritysten ei tarvitsisi antaa vakioituja alv-ilmoituksia useammin kuin nykyään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että yritykset antavat vakioidut alv-ilmoitukset enintään yhden vuoden pituiselta kaudelta.

Mikroyritykset, joiden vuosiliikevaihto on alle 2 000 000 euroa, voivat mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmää koskevan unionin yhteisen politiikan[6] mukaisesti antaa neljännesvuosittaiset alv-ilmoitukset, jollei tästä aiheudu riskiä alv:n valvonnalle ja kantamiselle.

Alv-direktiivin 250 artikla

Kaikissa vakioiduissa alv-ilmoituksissa on annettava viidet tiedot, jotka koskevat myynnistä suoritettavaa ja tuotantopanoksiin sisältyvää veroa, niihin liittyviä nettolukuja sekä maksettavaa tai palautettavaa nettosummaa. Kaikki jäsenvaltiot vaativat nykyään näitä tietoja voimassa olevan 250 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jotta vakioinnissa päästäisiin halutulle tasolle, on tarpeen antaa alv-ilmoitusten korjaamista koskevat yhteiset säännöt. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus vahvistaa omat korjausjaksonsa, koska tällaiset jaksot ovat tiiviisti sidoksissa kansallisiin tarkastusmenettelyihin. Sen vuoksi tämän artiklan toiseen kohtaan on lisätty periaate, jonka mukaan verovelvolliset voivat korjata alv-ilmoituksia jäsenvaltioiden vahvistaman määräajan kuluessa. Tavaroiden yhteisöluovutusten ja yhteisöhankintojen kokonaisarvo voidaan määrittää EU:n myyntiluetteloiden perusteella, minkä vuoksi sitä ei tulisi sisällyttää vakioituun alv-ilmoitukseen. Siirtymäkausi on kuitenkin tarpeen kansallisten tilastojärjestelmien mukauttamiseksi, koska nämä järjestelmät tukeutuvat nykyään suurelta osin alv-ilmoituksissa annettuihin tietoihin tavaroiden yhteisökauppaa koskevien tilastojen laadinnassa[7].

Alv-direktiivin 251 artikla

Vakioidussa alv-ilmoituksessa vaadittujen tietojen lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia muita tietoja riskianalyysi- ja valvontatarkoituksiin. Lisätietoja koskevat vaatimukset olisi kuitenkin vakioitava ja minimoitava, jotta voitaisiin keventää yrityksiin kohdistuvia rasituksia ja sulkea pois tiedot, joita ei tarvita alv- vaan tilastotarkoituksiin.

Osa lisätiedoista koskee ainoastaan tiettyjä alv-direktiivissä mainittuja liiketoimia, ja nämä tiedot vakioidaan. Alv-direktiivin 251 artiklan 1 kohdassa sallitaan myyntiä ja maksettavaa arvonlisäveroa koskevat vakioidut lisätiedot ja mainitaan kahdeksat tiedot. Direktiivin 251 artiklan 2 kohdassa sallitaan kolmettoista vakioidut tiedot, jotka koskevat ostoja ja vähennyskelpoista alv:tä.

Muita lisätietoja tarvitaan kuitenkin, jos jäsenvaltiot soveltavat erityissääntöjä tiettyihin alueisiin tai tiettyjä verovelvollisia tai liiketoimia koskeviin erityisjärjestelmiin. Tästä annetaan säännökset 251 artiklan 3 alakohdassa. Kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen erityisluonteen vuoksi niiden sisältö vakioidaan komiteamenettelyllä.

Jos jäsenvaltiot vaativat lisätietoja, niiden olisi ilmoitettava tästä asianomaiselle komitealle, jotta voitaisiin varmistaa avoimuus ja antaa yrityksille paremmat mahdollisuudet noudattaa lisävaatimuksia.

Alv-direktiivin uusi 252 a artikla

Sähköisen asioinnin edistämistä olisi jatkettava, ja vaikka jäsenvaltioiden on sallittava sähköisten tietojen toimittaminen ja ne voivat vaatia sitä itse, sähköistä toimittamista olisi lisättävä edelleen, jotta olisi mahdollista siirtää tiedostoja, kuten yhteenvetoilmoituksia, ja

---

6 Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

7 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 638/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/91 kumoamisesta (EUVL L 102, 7.4.2004, s. 1).

ottaa käyttöön yhteiset luotettavat siirtomenetelmät, kehittyneet sähköiset allekirjoitukset mukaan luettuina. Tässä artiklassa käytetyt määritelmät ovat sähköisiä allekirjoituksia koskevan direktiivin 1999/93/EY[8] mukaisia. Määritelmiä voidaan kuitenkin joutua muuttamaan sen jälkeen, kun komission ehdottama asetus sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla[9] on hyväksytty.

Tällä artiklalla jatketaan voimassa olevan 250 artiklan 2 kohdalla toteutettua vakioimista.

Alv-direktiivin 253 artikla

Tämä artikla poistetaan, koska siinä säädetään ainoastaan Ruotsia koskevasta eritystoimenpiteestä, joka olisi ristiriidassa vakioidulle alv-ilmoitukselle asetettujen tavoitteiden kanssa.

Alv-direktiivin 254 artikla

Tämän artiklan sisältö siirretään uuteen 257 a artiklaan, joka sisällytetään uuteen 2 jaksoon ”Muut ilmoitukset ja tiedot”. Tätä perustellaan sillä, että vakioituun alv-ilmoitukseen ei tule sisällyttää erityistietoja, jotka vaaditaan uuden kulkuneuvon myyjältä nykyisen 254 artiklan nojalla, mutta nämä tiedot ovat kuitenkin yhä tarpeen.

Alv-direktiivin 255 artikla

Tällä artiklalla korvataan 255, 256 ja 257 artikla ja yhdistetään ne yhdeksi artiklaksi. Artiklojen sisältöä ei muuteta.

Alv-direktiivin 256 ja 257 artikla

Näiden artiklojen sisältö siirretään 255 artiklaan.

Alv-direktiivin 258 ja 259 artikla

Alv-direktiivin 258 artikla koskee tietojen antamista uusien kulkuneuvojen ja valmisteveron alaisten tuotteiden yhteisöhankinnoista, kun taas 259 artiklassa annetaan säännökset tiedoista, jotka tarvitaan uusien kulkuneuvojen hankintaan liittyvien sääntöjen asianmukaisen soveltamisen tarkastamiseen. Näitä artikloja tarvitaan edelleen, mutta niihin tehdään muutoksia, joissa otetaan huomioon, että kyseisiä tietoja voidaan vaatia muissa ilmoituksissa.

Alv-direktiivin 260 artikla

Säännökset tavaroiden maahantuontia koskevista tiedoista sisällytetään 251 artiklan 1 kohdan g alakohtaan ja 2 kohdan g alakohtaan, minkä vuoksi tämä artikla on poistettava.

Alv-direktiivin 261 artikla

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia enää, että verovelvollisten on toimitettava vuosittainen alv-yhteenvetoilmoitus, joka sisältää tiedot kaikista liiketoimista, jotka on ilmoitettu edellisen vuoden kausittaisissa alv-ilmoituksissa, sekä tiedot, jotka tarvitaan mahdollisia oikaisuja varten. Oikaisut sisällytetään vakioituun alv-ilmoitukseen 251 artiklan 2 kohdan h alakohdalla, minkä vuoksi 261 artikla on poistettava.

Alv-direktiivin uudet 255 b ja 255 a artikla

Kuten sellaisten alv-ilmoitusten tapauksessa, jotka koskevat sijoittautumattomien verovelvollisten muille kuin verovelvollisille henkilöille suorittamia televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja sekä sähköisiä palveluja, tietovaatimukset olisi vahvistettava alv-direktiivissä ja tekniset yksityiskohdat olisi vahvistettava komission

[8] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/93/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista (EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12).

[9] COM/2012/0238 final – 2012/0146 (COD).

täytäntöönpanoasetuksessa. Näissä artikloissa noudatetaan samaa menettelyä edellyttämällä, että 250 ja 251 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin liittyvät tekniset yksityiskohdat, tietojen antamiseen liittyvät yhteiset määritelmät ja menettelyt, yhteiset korjauksentekomenettelyt sekä yhteiset sähköiset menetelmät kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten ohella voidaan vahvistaa komission täytäntöönpanoasetuksella komiteamenettelyä noudattaen.

Alv-direktiivin uusi 257 a artikla

Alv-direktiivin 254 artikla siirretään uuteen 2 jaksoon ”Muut ilmoitukset ja tiedot”, koska uusien kulkuneuvojen myyntiä koskevia tietoja ei sisällytetä vakioituun alv-ilmoitukseen.

Alv-direktiivin 272 artikla

Jotta varmistettaisiin vakioidun alv-ilmoituksen yhdenmukainen käyttö, jäsenvaltioille ei saisi antaa mahdollisuutta vapauttaa verovelvollisia alv-ilmoituksen antamisvaatimuksesta muissa kuin tarkoin rajatuissa tapauksissa. Tällaisia ovat tapaukset, joissa verovelvollisen yhteisöhankinnat eivät kuulu arvonlisäverotuksen piiriin tai joissa verovelvolliseen sovelletaan pienyritysten verovapautusta tai yhteistä maataloustuottajien vakiokantajärjestelmää.

Alv-direktiivin 273 artikla

Sen varmistamiseksi, että vakioitu alv-ilmoitus on todella vakioitu, jäsenvaltioille ei saisi antaa mahdollisuutta asettaa vakioitua alv-ilmoitusta koskevia lisävelvollisuuksia muille kuin erikseen mainituille yrityksille, minkä vuoksi tämä 273 artiklassa annettu mahdollisuus poistetaan vakioidun alv-ilmoituksen osalta.

2013/0343 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta vakioidun arvonlisäveroilmoituksen osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[10],

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[11],

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY[12] edellytetään, että verovelvolliset antavat arvonlisäveroilmoituksia, mutta jätetään jäsenvaltioille joustovaraa tarvittavien tietojen määrittämisessä. Tämä aiheuttaa eroja säännöissä ja menettelyissä, jotka koskevat arvonlisäveroilmoitusten antamista unionissa, sekä monimutkaistaa tilannetta yritysten kannalta ja synnyttää arvonlisäverovelvollisuuksia, jotka luovat esteitä unionin kaupalle.

(2) Yrityksiin kohdistuvien rasitusten keventämiseksi ja sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi olisi otettava käyttöön vakioitu arvonlisäveroilmoitus kaikkia yrityksiä varten, jotka käyvät kauppaa unionissa. Vakioitujen ilmoitusten käytön ansiosta jäsenvaltioiden olisi voitava tarkastaa helpommin arvonlisäveroilmoituksia.

(3) On tarpeen minimoida hallinnolliset rasitukset. Sen vuoksi vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa vaadittaviin tietoihin olisi kuuluttava rajallinen määrä pakollisia tietoja. Jäsenvaltioille ei myöskään saisi antaa mahdollisuutta vaatia vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa ja muissa ilmoituksissa muita kuin direktiivin XI osaston 5 luvussa säädettyjä tietoja.

(4) Jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus vaatia verovelvollisilta lisätietoja. Tätä varten on aiheellista laatia vakioitu luettelo lisätiedoista, joita voidaan vaatia. Tämä on hyödyllistä riskianalyysin ja valvonnan kannalta. Lisätietoja vaativien jäsenvaltioiden olisi avoimuuden ja vakioinnin varmistamiseksi ilmoitettava asiasta hallinnollisen yhteistyön pysyvälle komitealle.

---

[10] EUVL C , , s. .

[11] EUVL C , , s. .

[12] Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

(5) Jotta jäsenvaltiot voisivat mukauttaa järjestelmänsä, joilla laaditaan tilastoja tavaroiden luovutuksista ja hankinnoista unionissa, vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa vaadittaviin pakollisiin tietoihin olisi 31 päivään joulukuuta 2019 saakka kuuluttava tiedot tällaisten unionissa suoritettujen luovutusten ja unionissa suoritettujen hankintojen kokonaisarvosta.

(6) Verokauden olisi oltava kuukauden pituinen kaikilla yrityksillä paitsi mikroyrityksillä, joiden olisi annettava vakioidut arvonlisäveroilmoitukset neljännesvuosittain. Hallinnollisen rasituksen keventämiseksi jäsenvaltioilla olisi edelleen oltava mahdollisuus pidentää verokausi enintään yhden vuoden pituiseksi.

(7) Vähimmäisvaatimuksen asettamiseksi olisi vakioidun arvonlisäveroilmoituksen antamisen yhteiseksi vähimmäismääräajaksi vahvistettava verokautta seuraavan kuukauden loppu, mutta jäsenvaltioille olisi annettava joustovaraa, jotta ne voisivat pidentää määräaikaa lisäkuukaudella välttääkseen lisärasitusten asettamisen yrityksille.

(8) Maksuajat olisi yhdenmukaistettava hallinnollisen rasituksen keventämiseksi, ja alv:n nettomäärä olisi maksettava vakioidun arvonlisäveroilmoituksen antamisen yhteydessä tai joka tapauksessa arvonlisäveroilmoituksen antamiselle asetetun määräajan päättyessä.

(9) Sähköisen asioinnin edistämiseksi olisi sallittava, että vakioitu arvonlisäveroilmoitus annetaan sähköisessä muodossa.

(10) Koska vakioitu arvonlisäveroilmoitus käsittää kaikki mahdollisiin oikaisuihin tarvittavat tiedot, on asianmukaista luopua tavaroiden maahantuontia ja vuosittaisia yhteenvetoilmoituksia koskevista erityisvaatimuksista.

(11) Kaikkien yritysten, jotka suorittavat tiettyjä samankaltaisia luovutuksia, olisi käytettävä vakioitua arvonlisäveroilmoitusta, minkä vuoksi olisi rajoitettava jäsenvaltioiden mahdollisuutta vapauttaa tietyt yritykset vakioidun arvonlisäveroilmoituksen antamisvelvollisuudesta, jotta tällaisen ilmoituksen antamista koskevaa vaatimusta sovellettaisiin yhdenmukaisella tavalla koko unionissa.

(12) Uusista kulkuneuvoista ja valmisteveron alaisista tuotteista on annettava tietyt erityistiedot. Tällaisia tietoja ei ole asianmukaista vakioida vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa, vaan ne olisi kerättävä erillisellä ilmoituksella, jotta voitaisiin keventää useimpiin yrityksiin kohdistuvaa rasitusta.

(13) Direktiivin 2006/112/EY yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa tekniset yksityiskohdat, muun muassa yhteinen sähköinen sanoma tietojen siirtoa varten, tietojen antamiseen liittyvät yhteiset määritelmät ja menettelyt, yhteiset korjauksentekomenettelyt sekä yhteiset sähköiset menetelmät, jotka tarjoavat riittävän turvallisuustason vakioidun arvonlisäveroilmoituksen antamista varten. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[13] mukaisesti.

(14) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman[14] mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman

[13] EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.
[14] EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(15) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) Korvataan 178 artiklan c alakohta seuraavasti:

”c) edellä olevan 168 artiklan c alakohdan mukaisen tavaroiden yhteisöhankintoja koskevan vähennyksen osalta verovelvollisen suorittamista tavaroiden yhteisöhankinnoista maksettavan arvonlisäveron määrän sisällyttämistä 250 artiklassa edellytettyyn vakioituun arvonlisäveroilmoitukseen sekä XI osaston 3 luvun 3, 4 ja 5 jakson mukaisesti laaditun laskun hallussapitoa;”.

2) Korvataan 185 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Oikaiseminen tehdään etenkin, jos arvonlisäverovähennysten määrän määräytymistekijöissä on vakioidun arvonlisäveroilmoituksen antamisen jälkeen tapahtunut muutoksia, esimerkiksi jos kauppa on peruutettu tai hinnanalennus saatu.”

3) Korvataan 206 artikla seuraavasti:

”206 artikla

Arvonlisäverovelvollisen on maksettava arvonlisäveron nettomäärä 250 artiklassa säädetyn vakioidun arvonlisäveroilmoituksen antamisen yhteydessä tai joka tapauksessa sen määräajan päättyessä, johon mennessä vakioitu arvonlisäveroilmoitus on annettava.”

4) Korvataan 211 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat erityisesti säätää, että verovelvollisten tai arvonlisäverovelvollisten taikka tiettyjen verovelvollis- tai arvonlisäverovelvollisryhmien suorittamasta tavaroiden maahantuonnista suoritettavaa arvonlisäveroa ei tarvitse maksaa tuontihetkenä, jos arvonlisävero on mainittu sellaiseksi 250 artiklan mukaisesti annettavassa vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa.”

5) Lisätään ennen 250 artiklaa jakson otsikko seuraavasti:

”1 jakso

Vakioitu arvonlisäveroilmoitus”

6) Korvataan 250, 251 ja 252 artikla seuraavasti:

”250 artikla [250 artiklan 1 kohta]

1. Verovelvollisen on annettava vakioitu arvonlisäveroilmoitus, joka sisältää verovelvollisen arvonlisäverotunnisteen tai verorekisterinumeron ja kyseisen verojakson sekä seuraavat tiedot:

a) syntynyt verosaatava;

b) vero, josta vähennys tehdään;

c) maksettavan tai palautettavan arvonlisäveron nettomäärä;

d) sellaisten liiketoimien arvonlisäveroton kokonaisarvo, joista verosaatava on syntynyt, mukaan lukien arvonlisäverosta vapautettujen liiketoimien arvo;

e) sellaisten liiketoimien arvonlisäveroton kokonaisarvo, joista vähennys tehdään;

f) 138 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo verokausilta 31 päivään joulukuuta 2019 saakka;

g) tavaroiden yhteisöhankintojen tai niihin rinnastettavien liiketoimien arvonlisäveroton kokonaisarvo verokausilta 31 päivään joulukuuta 2019 saakka.

2. Jäsenvaltioiden on sallittava, että vakioituun arvonlisäveroilmoitukseen tehdään korjauksia, sekä vahvistettava ajanjakso, jonka osalta korjauksia voidaan tehdä.

251 artikla [251 artikla]

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tiettyä verokautta koskevassa vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 250 artiklan 1 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi jotkin tai kaikki seuraavat tiedot sellaisista liiketoimista, joista verosaatava on syntynyt kyseisen verokauden aikana:

a) tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista kannettava vero ja niiden arvonlisäveroton kokonaisarvo kunkin verokannan osalta;

b) 138 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo verokausilta 31 päivän joulukuuta 2019 jälkeen;

c) sellaisten palvelujen suoritusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, jotka eivät ole arvonlisäverosta vapautettuja palveluja liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista vastaanottaja on verovelvollinen 196 artiklan mukaan;

d) sellaisten tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, jotka eivät kuulu c alakohdan soveltamisalaan ja joista vastaanottaja on verovelvollinen;

e) 146 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten kokonaisarvo;

f) muiden sellaisten vapautettujen liiketoimien kokonaisarvo, jotka eivät kuulu b–e alakohdan soveltamisalaan;

g) vero, joka kannetaan

i) tavaroiden yhteisöhankinnoista tai 21 tai 22 artiklassa tarkoitetuista niihin rinnastettavista liiketoimista;

ii) tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, joista palvelun vastaanottaja on arvonlisäverovelvollinen;

iii) tavaroiden maahantuonnista, jos jäsenvaltio käyttää 211 artiklan toisessa kohdassa säädettyä mahdollisuutta.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tiettyä verokautta koskevassa vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 250 artiklan 1 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi jotkin tai kaikki seuraavat tiedot sellaisista liiketoimista, joista vähennetään arvonlisävero kyseisen verokauden aikana:

a) muista kuin b–g alakohdassa tarkoitetuista vastaanotetuista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista kannettava vero ja niiden arvonlisäveroton kokonaisarvo;

b) tavaroiden yhteisöhankintojen tai niihin rinnastettavien liiketoimien arvonlisäveroton kokonaisarvo verokausilta 31 päivän joulukuuta 2019 jälkeen;

c) tavaroiden yhteisöhankinnoista tai niihin rinnastettavista liiketoimista kannettava vero;

d) sellaisista vastaanotetuista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista kannettava vero ja niiden arvonlisäveroton kokonaisarvo, joista vastaanottaja on verovelvollinen 199 tai 199 a artiklan mukaan tai 199 b artiklan tai 395 artiklan nojalla sallitun kansallisen toimenpiteen mukaan;

e) sellaisista vastaanotetuista palvelujen suorituksista kannettava vero ja niiden arvonlisäveroton kokonaisarvo, jotka eivät ole arvonlisäverosta vapautettuja palveluja liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista vastaanottaja on verovelvollinen 196 artiklan mukaan;

f) sellaisista tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista kannettava vero ja niiden arvonlisäveroton kokonaisarvo, jotka eivät kuulu c ja d alakohdan soveltamisalaan ja joista vastaanottaja on verovelvollinen;

g) tavaroiden maahantuonnista kannettava vero ja kyseisen maahantuonnin arvonlisäveroton kokonaisarvo;

h) 184 artiklan mukaiset vähennysten oikaisut.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tiettyä verokautta koskevassa vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 250 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jotkin tai kaikki seuraavat tiedot sellaisista liiketoimista, joiden lähtö- tai määräpaikka on erityissääntöjen piiriin kuuluvalla erityisellä alueella tai jotka kuuluvat tavallisen arvonlisäverojärjestelmän ulkopuolella olevan erityisjärjestelmän soveltamisalaan ja joista verosaatava on syntynyt kyseisen verokauden aikana:

a) syntyneen verosaatavan laskemiseen tarvittavat tiedot;

b) vähennyskelpoisen arvonlisäveron laskemiseen tarvittavat tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvoston asetuksen (EU) N:o 904/2010[15] 58 artiklalla perustetulle komitealle tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan nojalla hyväksytyt kansalliset lainsäädäntötoimenpiteet.

252 artikla [252 artikla]

1. Vakioitu arvonlisäveroilmoitus on annettava kunkin jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa. Määräaika ei saa olla lyhyempi kuin yksi kuukausi eikä pitempi kuin kaksi kuukautta kunkin verokauden päättymisestä.

2. Verokausi on vahvistettava yhdeksi kalenterikuukaudeksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin sallittava kolmen kalenterikuukauden pituinen verokausi sellaisille verovelvollisille, joiden vuosittainen liikevaihto on 288 artiklan mukaisesti laskettuna enintään 2 000 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana, jollei yhden

[15] Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

kalenterikuukauden pituinen verokausi ole tarpeen verovilpin ja veropetosten estämiseksi erityistapauksissa.

Jäsenvaltiot voivat muissa tapauksissa sallia pitempiä verokausia, jos nämä ovat enintään yhden vuoden pituisia.”

7) Lisätään 252 a artikla seuraavasti:

”252 a artikla [250 artiklan 2 kohta ja uusi]

Jäsenvaltioiden on sallittava ja ne voivat vaatia, että vakioidut arvonlisäveroilmoitukset annetaan sähköisesti. Tähän on kuuluttava mahdollisuus käyttää sähköistä tiedostonsiirtoa.

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä sähköisesti annetut vakioidut arvonlisäveroilmoitukset, jos niiden alkuperän aitous ja niiden sisällön eheys taataan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY[16] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla kehittyneellä sähköisellä allekirjoituksella, joka perustuu hyväksyttyyn varmenteeseen ja on luotu turvallisella allekirjoitusmenetelmällä direktiivin 1999/93/EY 2 artiklan 6 ja 10 alakohdassa tarkoitetulla tavalla tai muilla menetelmillä, joiden turvallisuustaso on yhtä korkea.”

8) Poistetaan 253 ja 254 artikla.

9) Korvataan 255 artikla seuraavasti:

”255 artikla [255, 256 ja 257 artikla]

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraavat henkilöt täyttävät tässä jaksossa säädetyt vakioidun arvonlisäveroilmoituksen antamiseen liittyvät velvollisuudet:

a) sijoituskullan hankkija 198 artiklan 1 kohdan mukaisena arvonlisävelvollisena tai kulta-aineksen, puolivalmiiden tuotteiden tai 344 artiklan 1 kohdassa määritellyn sijoituskullan hankkija, jos jäsenvaltio käyttää 198 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta määrätä hankkija arvonlisäverovelvolliseksi;

b) henkilöt, joita 194–197 artiklan ja 204 artiklan mukaan pidetään arvonlisäverovelvollisina sellaisen verovelvollisen puolesta, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltion alueelle;

c) oikeushenkilöt, jotka eivät ole verovelvollisia ja jotka ovat velvolliset maksamaan 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetuista tavaroiden yhteisöhankinnoista suoritettavan arvonlisäveron.”

10) Lisätään 255 a artikla ja 255 b artikla seuraavasti:

”255 a artikla [uusi]

Vahvistetaan seuraavat seikat 255 b artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

a) tekniset yksityiskohdat, mukaan lukien yhteinen sähköinen sanoma, 250 ja 251 artiklassa mainittujen tietojen siirtoa varten;

b) yhteiset määritelmät ja menettelyt 250 ja 251 artiklassa mainittujen tietojen toimittamista varten;

[16] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/93/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista (EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12).

c) yhteiset menettelyt, joilla voidaan tehdä korjauksia vakioituun arvonlisäveroilmoitukseen;

d) yhteiset sähköiset menetelmät, jotka tarjoavat riittävän turvallisuustason vakioidun arvonlisäilmoituksen antamista varten.

255 b artikla [uusi]

1. Komissiota avustaa neuvoston asetuksen (EU) N:o 904/2010(*) 58 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011(**) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

_____

(*) EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1.

(**) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.”

11) Poistetaan 256 ja 257 artikla.

12) Lisätään 255 b artiklan jälkeen jakson otsikko seuraavasti:

”2 jakso

Muut ilmoitukset ja tiedot”

13) Lisätään 257 a artikla seuraavasti:

”257 a artikla [254 artikla]

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että myyjä toimittaa kaikki tarvittavat tiedot arvonlisäveron soveltamisen ja viranomaisten siihen kohdistamien tarkastusten mahdollistamiseksi, kun on kyse arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen tai 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun verovelvollisen 138 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti suorittamista uusien kulkuneuvojen luovutuksista sellaiselle hankkijalle, jolle ei ole annettu arvonlisäverotunnistetta.

14) Korvataan 258 ja 259 artikla seuraavasti:

”258 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja uusien kulkuneuvojen yhteisöhankintoja sekä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja valmisteveron alaisten tuotteiden yhteisöhankintoja koskeviin ilmoituksiin sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä.

259 artikla

Jäsenvaltiot voivat vaatia 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja uusien kulkuneuvojen yhteisöhankintoja suorittavia henkilöitä antamaan ilmoituksen antamisen yhteydessä kaikki tarvittavat tiedot arvonlisäveron soveltamisen ja viranomaisten siihen kohdistamien tarkastusten mahdollistamiseksi.

15) Poistetaan 260 ja 261 artikla.

16) Korvataan 271 artiklan johdantokappale seuraavasti:

”Jäsenvaltiot, jotka vahvistavat verokauden, jolta verovelvollisen on annettava 250 artiklassa tarkoitettu vakioitu arvonlisäveroilmoitus, yli kolmen kuukauden pituiseksi, voivat 269 artiklassa tarkoitetun luvan nojalla sallia tämän verovelvollisen antaa

yhteenvetoilmoituksen samalta kaudelta, jos verovelvollinen täyttää seuraavat kolme edellytystä:”.

17) Muutetaan 272 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 1 kohdan toinen alakohta.

b) Lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltiot eivät saa vapauttaa seuraavia verovelvollisia seuraavista velvollisuuksista:

a) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja verovelvollisia 3 luvun 3–6 jaksossa ja 4 luvun 3 jaksossa säädetyistä laskutusta koskevista velvollisuuksista;

b) 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja verovelvollisia 5 luvun 1 kohdassa säädetyistä vakioitua arvonlisäveroilmoitusta koskevista velvollisuuksista.”

18) Korvataan 273 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta ei voida käyttää laskutusta ja vakioitua arvonlisäveroilmoitusta koskevien lisävelvollisuuksien asettamiseen 3 luvussa ja 5 luvun 1 jaksossa vahvistettujen velvollisuuksien lisäksi.”

19) Korvataan 318 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Veronkannon yksinkertaistamiseksi jäsenvaltiot voivat arvonlisäverokomiteaa kuultuaan säätää, että tiettyjen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten jälleenmyyjien luokkien osalta voittomarginaalijärjestelmän alaisten tavaroiden luovutusten veron peruste määritetään kullekin verokaudelle, jonka aikana verovelvollisen jälleenmyyjän on annettava 250 artiklassa tarkoitettu vakioitu arvonlisäveroilmoitus.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja